

Zbornik sudske prakse

Predmet C-360/12

**Coty Germany GmbH
protiv
First Note Perfumes NV**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof)

„Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EZ) br. 40/94 i Uredba (EZ) br. 44/2001 – Žig Zajednice – Članak 93. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 40/94 – Međunarodna nadležnost u slučaju povrede – Utvrđivanje mjesta u kojemu se dogodio štetni događaj – Prekogranično sudjelovanje više osoba u istoj protupravnoj radnji“

Sažetak – Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. lipnja 2014.

1. *Žig Zajednice – Sporovi u vezi s povredom i valjanošću žigova Zajednice – Međunarodna nadležnost u slučaju povrede – Sudska nadležnost mjesta počinjenja povrede – Opseg – Nadležnost za odlučivanje povodom tužbe protiv povrede protiv stranke koja sama nije djelovala u državi članici u kojoj se nalazi sud pred kojim se vodi postupak – Isključenje*

(Konvencija od 27. rujna 1968., čl. 5. st. 3.; Uredba Vijeća br. 40/94, čl. 90. st. 2., čl. 92. i čl. 93. st. 5. te Uredba Vijeća br. 44/2001, čl. 5. t. (3))

2. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba br. 44/2001 – Posebne nadležnosti – Nadležnost u stvarima koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazidelikte – Tužba za naknadu štete zbog nepoštenog tržišnog natjecanja zbog zlouporabe žiga Zajednice*

(Uredba Vijeća br. 40/94, čl. 14. st. 2. i Uredba Vijeća br. 44/2001, čl. 5. t. 3.)

3. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba br. 44/2001 – Posebne nadležnosti – Nadležnost u stvarima koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazidelikte – Mjesto nastanka štete i mjesto uzročnog događaja – Navodi o usporednom protupravnom reklamiranju ili o nepoštenom oponašanju znaka zaštićenoga žigom Zajednice – Prekogranično sudjelovanje više osoba – Nadležnost suda države članice na temelju mjesta nastanka štete – Opseg*

(Uredba Vijeća br. 44/2001, čl. 5. t. (3))

1. Pojam „[države članice] u kojoj je povreda počinjena“ iz članka 93. stavka 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 treba tumačiti na način da, u slučaju prodaje i isporuke krivotvorenoga proizvoda na području jedne države članice i daljnje prodaje od strane stjecatelja na području druge države članice, ta odredba ne dopušta utvrđivanje sudske nadležnosti za odlučivanje povodom tužbe zbog povrede protiv prvotnog prodavatelja koji sam nije djelovao u državi članici u kojoj se nalazi sud pred kojim se vodi postupak.

Naime, na temelju odredaba članka 90. stavka 2. u vezi s člankom 92. Uredbe br. 40/94, primjena članka 5. stavka 3. Konvencije iz Bruxellesa, kojem odgovara članak 5. točka 3. Uredbe br. 44/2001, u odnosu na tužbe zbog povrede žiga Zajednice izričito je isključena. Stoga se pojam „[države članice u kojoj je povreda počinjena ili prijeti opasnost od povrede]“ iz te odredbe treba tumačiti na autonoman način u odnosu na pojam „mjesto u kojemu se dogodio štetni događaj ili bi se on mogao dogoditi“ iz članka 5. točke 3. Uredbe br. 44/2001.

U tom smislu, poveznica koja je predviđena tom odredbom odnosi se na područje države članice gdje je nastao događaj koji je doveo do navodne povrede ili gdje postoji opasnost od nastanka tog događaja, a ne na područje države članice gdje navedena povreda proizvodi učinke. Posljedično, sudska nadležnost na temelju članka 93. stavka 5. Uredbe br. 40/94 može biti utvrđena isključivo u korist sudova za žig Zajednice države članice na čijem području je tuženik počinio navodnu protupravnu radnju.

(t. 28., 31., 34., 37., 38. i t. 1. izreke).

2. Budući da članak 14. stavak 2. Uredbe br. 40/94 izričito dopušta podnošenje tužbi u pogledu žiga Zajednice u okviru pravnih propisa država članica, osobito u vezi s građanskopravnom odgovornošću i nepoštenim tržišnim natjecanjem, nadležnost za odlučivanje o takvim tužbama stoga nije uređena Uredbom br. 40/94 i treba biti utvrđena na osnovi odredaba Uredbe br. 44/2001 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima. Zato, kad je riječ o zahtjevu koji se temelji na kršenju nacionalnog zakona o suzbijanju nepoštenog tržišnog natjecanja, članak 5. točka 3. Uredbe br. 44/2001 mjerodavan je za zasnivanje sudske nadležnosti suda pred kojim se vodi postupak.

(t. 40.-42.)

3. Članak 5. točku 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da - u slučaju navoda o usporednom protupravnom reklamiranju ili o nepoštenom oponašanju znaka zaštićenoga žigom Zajednice, koji su zabranjeni prema zakonu države članice u kojoj se nalazi sud pred kojim se vodi postupak - ta odredba u slučaju više navodnih počinitelja ne dopušta utvrđivanje nadležnosti suda navedene države članice na temelju mjesta uzročnog događaja štete koja proizlazi iz povrede tog zakona, s obzirom na to da konkretno tuženi počinitelj sam nije ondje djelovao. S druge strane, u takvom slučaju, navedena odredba dopušta utvrđivanje sudske nadležnosti za odlučivanje povodom tužbe za naknadu štete na temelju navedenog nacionalnog zakona prema mjestu nastanka štete protiv osobe sa sjedištem u drugoj državi članici, za koju se tvrdi da je u toj državi članici učinila radnju koja je dovela ili od koje prijeti opasnost da bi mogla dovesti do štete na području nadležnosti suda pred kojim se vodi postupak.

Naime, izraz „mjesto u kojemu se dogodio štetni događaj ili bi se on mogao dogoditi“ iz članka 5. točke 3. Uredbe odnosi se kako na mjesto gdje je nastala šteta tako i na mjesto uzročnog događaja koji je doveo do nastanka štete, tako da bi tuženik mogao biti tužen, prema izboru tužitelja, pred sudom jednog ili drugog od navedenih mjesta. Budući da identifikacija jedne od poveznica priznatih u sudskoj praksi, navedenih u točki 26. ove presude, mora omogućiti utvrđivanje nadležnosti suda koji je objektivno u najboljem položaju da procijeni jesu li ispunjene pretpostavke za utvrđivanje odgovornosti tužene stranke, slijedi da se tužba može valjano podnijeti samo pred sudom na čijem se području nadležnosti nalazi mjerodavna poveznica. U tom smislu, u okolnostima u kojima je jedan od više navodnih počinitelja navodne štete tužen pred sudom unutar čijeg područja nadležnosti nije djelovao ne može se smatrati da se uzročni događaj dogodio unutar područja nadležnosti toga suda u smislu članka 5. točke 3. Uredbe br. 44/2001.

Osim toga, što se tiče štete proizašle iz povreda prava intelektualnog i industrijskog vlasništva, Sud je pojasnio da nastanak štete u određenoj državi članici ovisi o tome je li pravo, koje je navodno povrijeđeno, zaštićeno u toj državi članici. Takav zahtjev može se primijeniti u slučajevima u kojima je riječ o zaštiti takvog prava nacionalnim zakonom o suzbijanju nepoštenog tržišnog natjecanja. U tim uvjetima, tužba koja se odnosi na kršenje navedenog zakona može se podnijeti pred njemačkim sudovima ako je radnja počinjena u drugoj državi članici dovela ili zbog nje prijeti opasnost da bi mogla dovesti do štete na području nadležnosti suda pred kojim se vodi postupak.

(t. 46., 48., 50., 55.-57., 59. i t. 2. izreke)